

præciseres nærmere praktiserende Lægers Pligt til at yde fornøden Lægehjælp.

Da Lovforslagets § 10 naturligt hører hjemme i Retsplejeloven, stilles der ved Ændringsforslag Nr. 18 Forslag om, at Paragraffen udgaar.

Ved Ændringsforslagene Nr. 21—23 gives der fyldigere Regler angaaende Opbevarelse af Journaler, Optegnelser o. l.

Ændringsforslagene Nr. 24 og 59 medfører, at det som hidtil bliver Amtslægen, der skal høres angaaende Besættelse af ledige Lægestillinger ved de kommunale Sygehuse.

Efter Bestemmelsen i Ændringsforslag Nr. 28 vil den Omstændighed, at en Læge ikke er Medlem af bestemte Foreninger eller Sammenslutninger, ikke kunne hindre, at han opnaar en Lægestilling, naar han i øvrigt efter Sundhedsstyrelsens Skøn er kvalificeret dertil.

Ved Ændringsforslag Nr. 29 gives der Adgang til at klage til Indenrigsministeren i Tilfælde, hvor en Læge misbruger sin Stilling som Sygekasselæge.

Ved Ændringsforslag Nr. 30 gives der Indenrigsministeren Beføjelse til at træffe Afgørelse i saadanne Sager, hvor Læger, der ikke er Medlemmer af faglige Sammenslutninger, udelukkes fra Sygekassepraksis.

Ved Ændringsforslag Nr. 31 gives der Indenrigsministeren Bemyndigelse til i Tilfælde af Konflikt mellem Læger og offentlige Myndigheder eller Sygekasser at henvisse Sagen til den i Henhold til Lov om Mægling i Arbejdsstridigheder af 21. December 1921, jfr. Lov af 28. Februar 1927, udnævnte Forligsmand overensstemmende med de i Apotekerloven givne tilsvarende Bestemmelser vedrørende Befolkningens Forsyning med Medicin i Konfliktstilfælde.

Ved Ændringsforslagene Nr. 32—34 gives der regulerende Bestemmelser med Hensyn til Lægernes Befordrings- og Betalings-takster.

Ved Ændringsforslag Nr. 35 udvides den i § 16 givne Bemyndigelse for vedkommende Minister til i visse Tilfælde at fastsætte Lægetakster.

Da man har fundet det upaakrævet at have en Lovbestemmelse som den i § 19 indeholdte, foreslaar man ved Ændringsforslag Nr. 36, at Paragraffen udgaar.

Ændringsforslag Nr. 37 svarer til Ændringsforslag Nr. 11.

Da Læger i deres Kald er undergivet Ansvar efter den almindelige Erstatningsregel, foreslaas det ved Ændringsforslag Nr. 39, at Paragraffen udgaar som overflødig.

Ændringsforslagene Nr. 43 og 52 medfører, at man ved Ikendelse af Straf efter § 25 eller Meddelelse af Paalæg efter § 28 kan se bort fra tidligere Domme for Overtrædelse af de nugældende Kvaksalveribestemmelser.

I Henhold til Ændringsforslag Nr. 50 ifalder Personer, der ikke har Lægeautorisation, Ansvar, saafremt de reklamerer paa en saadan Maade, at Reklamen vækker urigtige Forestillinger om deres Kvalifikation og Behandlingsmaader.

Ændringsforslag Nr. 57 er en Overgangsbestemmelse, der tilsikrer de Læger, der allerede har opnaaet Anerkendelse som Speciallæger, eller som faktisk før 1. Januar 1932 har ført Betegnelsen Speciallæge, Ret til fortsat at virke som Speciallæger uden Hensyn til, om de opfylder Betingelserne efter § 4.

Et *Mindretal* (A. Chr. Christensen, Julin, Kjærgaard-Jensen, Svend Nielsen og Tange) beklager, at det ikke har været muligt at naa til Enighed paa alle Lovforslagets Omraader, men erkender i øvrigt, at der fra Ministerens og fra Flertallets Side er vist Imødekommenhed overfor adskillige af de ved Lovforslagets første Behandling fremsatte Ønsker fra Mindretallets Side.

Det har under Udvalgsarbejdet været Mindretallets Formaal i videst muligt Omfang at naa frem til en betryggende Ordning. Mindretallet stiller derfor bl. a. Ændringsforslag Nr. 19, som især tilsigter at værne Hjemmene mod en truende Fare og Ændringsforslag Nr. 17, som gør det til en Pligt for Læger at sikre, at Patien-